It is appropriate to mention here - and this is the most appropriate place [in this text] to mention the following points - the essential [beliefs] of our sacred Torah and its fundamental principles of faith. There are thirteen fundamental principles:

The first fundamental principle⁶⁸ is the existence of the Creator - i.c., the existence of a Being who is perfect in all manners of perfection. He is the cause of the existence of all other beings, and from Him they derive their continued existence. If one imagined that His existence would cease, all other existence would be nullified and would no longer continue to be. Conversely, however, if all other existence ceased, He would continue to exist and would not be lacking, for He is not dependent on any being other than Himself. Everything in existence other than Him, [even] the entities whose existence is on the plane of intellect - e.g., the angels and the forms of the orbits - and surely, the lower [forms of existence] depend on Him for their being. This is the first fundamental principle, and it is alluded to in the commandment,⁶⁹ "I am God, your Lord."

The second fundamental principle is His oneness, 70 that this Cause of all being is one. [This oneness] cannot be compared to the oneness of a species or of a general category [that includes many different entities], nor is it a oneness that is a composite that can be divided into different elements. Neither is it a oneness of a single entity that is one in number, but can be divided and segmented ad infinitum. Instead, it is a [simple] oneness, to which there is no comparison whatsoever. This second fundamental principle is alluded to in the verse:71 "Hear Israel, God is our Lord; God is one."

ה) וּלְלַמַּה שֶׁצָּרִיךְ שֶׁנְּוְכֹּר בְּכָאן - וְהוּא הָרָאוּי מְכָּל־הַמְּקוֹמוֹתי-שָׁעִקָּרֵי דָתֵנוּ וִיסוֹדוֹתֶיהָ שְׁלֹשָׁה עֲשֶׂר יְסוֹדוֹת:

הַיְסוֹד " הָרָאשוֹן

לְהַאֲמִין' מְצִיאוּת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ – וְהוּא: שֻׁיָשׁ־שָׁם

"נִמְצָּא" שָׁלֵּם בְּכָל־דַּרְכִי' הַמְּצִיאוּת. הוּא עַלַּת" מְצִיאוּת הַנְּמְצָּאִים

כָּלָּם: בּוֹ קִיוּם מְצִיאוּתִם וּמְמֶּנוּ קִיוּמֶם". וְאַלֹּ יַצֲלֶה עַל־הַלֵּב

הָּעְצַר מְצִיאוּתוֹ, כִּי בְהָעְצֵר מְצִיאוּתוֹ – נְתְבַּטְלָה מְצִיאוּת כָּלֹּד

הַנִּמְצָאִים וְלֹא נִשְׁאַר "נִמְצָא" שָׁתִּתְלֵיֵם מְצִיאוּתוֹי. וְאָם נַעֲלֶה עַל

לְבֵנוּ הֶעְצַר הַנְמְצָאִים כָּלָּם זוּלְתוֹ – לֹא תִתְבַּטֵל מְצִיאוּת הַשָּׁם יִתְבָּרְ

לְבֹנוּ הֶעְצַר הַנְּמְצָאִים כָּלָּם זוּלְתוֹ – לֹא תִתְבַּטֵל מְצִיאוּת הַשָּׁם יִתְבָּרְ שְׁמוֹי')

וְלֹא תַנְּרֵעִ". (וְאִין הָאַחְדּוּת וְהָאַדְנוּת אֶלָּא לֹוֹ לְבַדּוֹ, יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹי')

כִי הוּא מְהְפַפֵּק בִּמְצִיאוּתוֹ וְדֵי לוֹ בְּעַצְמוֹ, וְאִין צְּרִיךְ בִּמְצִיאוּתוֹ

לְנִילִים וּמָה־שִׁוּלָשׁ בְּתוֹכִיל, וּמַה־שִּׁלְכַי הַבְּלְצִיחוֹ מְהָתִי בְּלֵּצִיאוּתוֹ מוֹנְה עָּלְיִים וּמָה־שִׁיְנִשׁ בְּתוֹכְםי, וּמַה־שִׁלְּמַשָּה מִהָם" – הַכֹּלּל

גְריכִים בִּמְצִיאוּתְם" אַלְּיוֹי. וְזֶה הַיְּסוֹד הָרִאשׁוֹן מוֹרָה עְּלָּיִי

זְנִילִים בּמִבִיאוּתְם" אַלְּיוֹי. וְזֶה הַיְסוֹד הָרִאשׁוֹן מוֹרָה עְּלָיִי

זְבוּר: "צְּנֹכִי יִיָּ אֲלֹנִי'. וְזֶה הַיְּסוֹד הָרִאשׁוֹן מוֹרָה עָּלָיוֹ הַיִּבּר. "עָּבְּרִיי יִיָּ אֵלְּיִי.".

וְהַיְסוֹר הַשֵּׁנִי

יְתוּדוֹ הַשֵּׁם־יִתְבָּרֵךְ, כְּלוֹמֵר: שֶׁנַאֲמִין, שְׁנָה שֶׁהוּא סְבַּת הַכֹּל – אֶחָד. וְאֵיגוֹ כְּאָחָד הַזּוּג', וְלֹא כְאָחָד הַמִּין", וְלֹא כְאִישׁ הָאֶחָד הַמְּרָבֶּב שְׁהוּא נֶחְלָּק לַאֲחָדִים" רַבִּים, וְלֹא אֶחָד כְּמוֹ הַגוּף הָאֶחָד הַמְּרָנְן, שֶׁמְּקַבֶּל הַתִּיּוּק וְהַפְּרִידָה לְאֵין סוֹף'. אֲבֶל הַפְּשׁוּט הָאֶחָד בְּמִּוְיָן, שֶׁמְקַבֶּל הַתִּיּוּק וְהַפְּרִידָה לְאֵין סוֹף'. אֲבֶל הוֹא יִתְעַלֶּה – אֶחָד בְּאַחְדּוּת, שֶׁאֵין כְּמוֹתָה אַחְדּוּת בְּשׁוּם פְּנִים. וְיֹה הַיְּטְרָ הַשְׁנִי מוֹרֶה עְּלְיִו מַה־שְׁנָּאֲמֵר: – "שְׁמֵע יִשְּׁרָאֵל יִי אֶחָד".

The third fundamental principle⁷² is the negation of all material properties from His Being; i.e., that this oneness is not a body, nor physical power. Nor may any of the functions of the body. e.g., movement or rest, be ascribed to Him, neither innately nor circumstantially. Therefore, our Sages negated the possibility of joining [anything to] Him or separating anything [from Him]. They said:⁷³ "[To Him cannot be ascribed] either sitting or standing, either separation or combination." The word שנפו במחף פלשחים, which they used, means "combination," as reflected in the verse,⁷⁴ המפו בכחף פלשחים, which means that they will all join shoulders together to displace the Philistines.

[In reflection of God's uniqueness,] the prophet says:75 "To whom will you liken God," and "'To whom will you compare Me, that I should be his equal,' says the Holy One."76 If He had a body, He

could be compared to other bodies.

All the descriptions of Him in physical terms - e.g., walking, standing, sitting, speaking and the like - found in Scripture are all borrowed terms and analogies. As our Sages said:77 "The Torah spoke in the language of men." This concept has been spoken about at length. This is the third fundamental principle that is reflected in the verse;78 "You did not see any form" - i.e., you did not see Him as having a form, because - as mentioned above - He possesses neither a body nor physical power.

The fourth fundamental principle is [His] primeval existence - i.e., that this unified Being exists above all concepts of time. All other existence, by contrast, cannot be considered to be independent of time. There are many texts that bring proofs to this concept. This fourth principle is indicated by the verse:79 "The abode of the eternal God."

[Know that one of the great fundamentals of the Torah of Moses is that our world is a new entity, created and formed by God out of absolute nothingness. One of the reasons I put so much emphasis on (the negation of the concept of) the world existing before time, as (some of) the philosophers maintain is because (the creation of the world from nothingness) proves God's existence absolutely, as I explained in the Guide for the Perplexed].80

וָהַיִסוֹד הַשִּׁלִישִׁי

שְׁלִילַת״ הַגַּשְׁמוּת מְמֶנוּ, וְזֶה: שֶׁנַאֲמִין כִּי הָאֶחָד הַזֵה שָנַבַרנוּ אֵינוֹ גוּף וָלֹא כֹחַ בְּגוּף" וְלֹא יַשִּׁיגוּהוּ מָאֹרעוֹת" הגוּפים. בָּמוֹ: הַתְּנוֹעָה וְהַמְּנוֹחָה וְהַמְּשִׁכַן", לֹא מְצֵּד עֵצְמוֹת ּ וְלֹא בְמְקַרָהי. וַלָּכָן שַׁלְּלוּ מִמְגוּ הַחֲכָמִים, זַכְרוֹנֶם לְבָרֶכָה, הַחְבּוּר וְהַפֵּרוּד וַאֲמְרוּי: אין לַמַעְיָה לֹא יִשִׁיבָה וְלֹא עַמִידָה, וְלֹא עֹרֶף וְלֹא עָפּוּי״. כְּלוֹמֵר: לאפרוד -- וְהוּא: "עֹרֶף""; וַלֹּא חִבּוּר -- וְהוּא: "עִפּוּי", מְלְּשׁוֹן: וְעַפוּ ָּכְכֶתֶף פִּלְשְׁתִּים (ישעיה יא, יד), כְּלוֹמֶר: יִדְחַפּוּ אוֹתַם בַּכתַף, לְהַתְּחַבְּרָם' בָּהֵם. וְאָמֵר הַנָּבִיא: וְאֵלֹּ־מִי תְדַמְיוּן אֱלֹּ... וְאֶלֹּ־מִי תַדַּמִּיוּנִי וָאֲשָׁוֵה יאֹמַר קַדוֹשׁ (שם מ, יח־כה). וָאָלּוּ הַיָּה גוּף – הַיַה דוֹמֵה לַגוּפִים. וְכַלֹּ־מַה־שֵׁבָּא בְּכִתְבֵי הַקֹּדֵשׁ שֵׁמְתַאַרִים אוֹתוֹ בָּתָאֲרֵי הַגּוּפוֹת, כְּמוֹ: הַהַלִּיכָה, וָהָצֵמִידָה, וְהַיְשִׁיבָה, וְהַדְּבּוּר, וְכֵיוֹצֵא בָוָה – הַכַּלָּ דָרֶךְ הַשְּאַלָּה'. וְכֵן אַמְרוּ", וְכְרוֹגָם לְבַרְכה: "דָּבָרָה תוֹרָה כָּלְשׁוֹן בָּגִי אָדָם". וֹכְבֶּר דְבְּרוּ חֲכָמִים בְּוֵה הַצְנִיָן הַרְבָּה". וְהַיִּסוֹד הַשְּׁלְּישִׁי הַגָּה מוֹרֶה עַלַיו מַה־שַׁנַאַמַר: כִּי לֹא רָאִיתֶם כַּלֹּדִתְּמוֹנָה (דברים ד, טו), כְּלּוֹמֵר: לֹּא השֹׁגַתִּם אותו "בַּעַל־תִמוּנָה", לְפִי שָׁהוּא – כְּמוֹ שִׁוֹכַרְנוּ – אִינוֹ גוּף וָלא כֹחַ בְּגוּף.

וְהַיְסוֹד הָרְבִיעִי

הַקַּדְמוּת – וְהוּא: שְׁנַּאֲמִין, כִּי זָה הָאֶחָד הָאָמוּר, הוּא קַדְמוֹן בְּהָחְבֵּט": וְכָלּדנִקְצָא זוּלָתוֹ בְּלְתִי קַדְמוֹן בְּעֶּרְכּוֹ אָלָיוֹי הָרְאָיוֹת עַלּדוָה בְּכִחְבֵיֹ הַלְּדֶשׁ רַבּוֹת. וְהַיְסוֹד הָרְבִיעִי הַזָּה – מוֹרָה עָלָיו מַה־שֶׁנָּאֲמַר: מְעֹנָה אֱלֹהֵי קֶדָם (דברים לג, כז). The fifth fundamental principle is that it is fitting to serve and exalt God and publicize His greatness and the obligation to serve Him. This is not true of all the [spiritual] beings on a lower rung than He - the angels, the stars, the heavenly spheres, the elements - or any combination of them. For all of these entities have been given a specific nature according to which they conduct themselves. They have no authority, nor choice; these are the sole province of God, blessed be He.

Nor should these entities be considered as intermediaries through which one can reach God. Instead, we should direct our thoughts to Him alone, disregarding any other entity. This is the fifth fundamental principle, the warning against the worship of false divinities.⁸¹ Throughout the Torah, there are commands forbidding this.

The sixth fundamental principle is prophecy - i.e., to know that among mortals there will be individuals with heightened sensory potentials and highly developed characters. When they concentrate their minds, they are able to receive the pure form of intellect, and fuse mortal intellect with the active potential for intellect, from which they will derive sublime influence. These are the prophets, and these are their attributes.

The explanation of this principle in its entirety would require substantial elaboration [and that is not the purpose of this text]. Its goal is not to explain all the details of each fundamental principle, but rather to mention them in a general manner. [Many] verses in the Torah speak of prophecy.⁸²

The seventh fundamental principle is the supremacy of the prophecy of Moses our teacher.⁸³ This includes the belief that he is the master of all the prophets, those who preceded him and those who followed him; they are all beneath his level. He was the chosen of all mankind, who perceived more about God than any other person who has existed or who will exist. He attained the highest level of greatness above all humanity; he comprehended the level of the angels, and indeed, attained their level.

וְהַיִּסוֹד הַחֲמִישִׁי

שֶׁהוּא יִתְּבֶּרֶךְּ, הוֹא הָרָאוּי יְּעָבְּרוֹ וּלְגַּדְּלוֹ, וּלְהוֹדִיצַ גְּדְנָּתוֹ, וְלֵצְשׁוֹת מְצְוֹוֹתִיוֹ, וְלֹא יַצְשׁוּ כְּזָה לְמִי שְׁהוּא הַּחְתָּיוֹ בַּמְצִיאוּת: מְן־הַמֵּלְאָכִים, וְהַכּוֹכְבִים, וְהַגַּלְּגַּיִם, וְהַיִּסוֹדוֹת ּ וּמַה־שָּׁהְרַכֵּב מֵהֶם - - - לְפִי שֶׁכָּנְם מְטְבָּעִים עַלֹּ־פְּעֻלָּתִם : אין מִשְׁפְּט' וְלֹא בְחִירָה לָהֶם - אֶנָּא לוֹ לְבֵדוֹ הַשְּׁם־יִתְבָּרָךְ'. וְכֵן אִין רָאוּי לְּבְרָדָם, כְּדֵי לְהִיוֹתָם אָמְצָעִים " לְּקְרְבָה אֵלָיוֹ – אֶלָּא אַלָיוֹ בִּלְבַד יְבְּוֹנוֹ הַמַּחֲשָׁבוֹת יְנִנִּיחוּ בָּלֹ־מַה־שִׁוּלְּתוֹי'. וְזָה הַיְסוֹד הַחְמִישִׁי מִוֹהָרֵת עַלָּיוֹ.

וְהַיְסוֹר הַשִּׁשִׁי

הַנְּבוּאָה – וְהוּא: שָׁיֵדַע אָדָם, שָׁיָּה מִין הָאָדָם" נִמְּצֹא בָהָם" בַּצְלֵּי טְבָעִים" מִמְּדוֹת מְעֻלּוֹת וְזַכּוֹת מְאֹד וּשְׁלֵּמוֹת נְּדוֹלָה", וְנַבְּשׁוֹתִיהֶן נְכוֹנוֹת" עַד שֶׁהֵן מְקַבְּלוֹת צוֹרַת הַשֵּׁכֶלּ". עַּהַר כֵּן יְדַבֵּק אוֹתוֹ הַשֵּׁכֶלּ הָאָנוֹשִׁי "בַּשֵּׁכֶלּ הַפּוֹעַלֹּ" וְנָאֲצְד מִמְּנוּ עָלָיוּ אֲצִילוֹת נְכְבָּנְה – וְאֵלֶּה הָם הַנְּבִיאִם, וְזוֹ הִיא הַנְּבוּאָה, וְזֶהוּ עִנְינְה. וּבְאוֹר יְסוֹד זֶה' עַלֹּדְלִי יֶאֲרַךְ מְאֹד, וְאֵין כַּנְּנְתֵנוּ לְהָבִיא מִנְּנְנָה. וּבְאוֹר יְסוֹד זֶה' עַלֹּדִיוֹ יֶאֲרַךְ מְאֹד, וְאֵין כַּנְּנְתֵנוּ לְהָבִיא מוֹפֵת' עַלִּיוֹ הֵיא בְּלָּבוֹת הָשְּנָתְהּי – לְפִי שֶׁיֶה הוֹא כְּלֵלְ הַחְכְמוֹת כְּלָּן", אֲבֶלּ אֶזְכְּרֵם דֶּרֶךְ סְפּוֹר" בְּלְבָר. וּמְקְרָאי הַוֹּרְת מְעִיִּדִים עַלְּדְנִאֹת נִבְיּאִים הַרְבָּה".

וְהַיְסוֹר הַשְּׁבִיעִי

נְבוּאַת משֶׁה רַבּגוּ, עָלָּיו הַשְּׁלּוֹם, – וְהוּא: שֶׁבּאֲמִין, כּי
הוּא אֲבִיהֶם שֶׁל כָּלֹּ־הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ מִלְּפָנְיו וַאֲשֶׁר קָמוּ
מֵאַחֲרִיוּ: כָּיָּם הָם תַּחָתִּיו בְּמַצֵּלָה'. וְהוּא הָיָה הַנָּבְחָר מִכָּלֹּ־מִין
הְאָדָם אֲשֶׁר הִשִּׂיג מִידִיעָתוֹ יִתְבֶּרֵךְ" יוֹתֵר מְכֶּלֹּ־מַה־שֶׁהִשִּיג, אוֹ
יַשִּׂיג שׁוּם אָדָם שָׁנִּמְצָא, אוֹ שֶׁיִמְצֵא, וְכִי הוּא, עָלָיו הַשְּׁלּוֹם,
הָגִיעָה הִתְעַלּוּתוֹ" מִן־הָאֲנוֹשׁוּת עַד שֶׁהִשִּׁיג הַמַּעְלָה הַמַּלְאָכוּתִית
וְנְכְנַס לֹא נִשְׁאַר מְסָרְּ שְׁלֹא קְרָעוֹ וְנְכְנַס

There remains no veil that he did not rend. Nothing hindered him, no physical impediment, nor did any of the spiritual shortcomings, neither to a small or to a great degree. His powers of imagination and all the aspects of his powers of sensation were negated entirely. The element that governs stimulation⁸⁴ was overwhelmed; all that remained was the power of intellect. Concerning this, it is written that he spoke to God without the intercession of the angels.

At this point, I would have liked to elaborate upon a marvelous concept, which explains the inner meaning of the Torah's verses, interpreting the phrase:85 "Mouth to mouth I speak to him," and the other concepts contained in that verse. Nevertheless, I saw that these concepts were very abstract, and they need lengthy explanation and many prefaces and analogies. First, it is necessary to explain the nature of the existence of the angels and their different levels before God. And it is necessary to explain the nature of the soul and its powers. The scope of the discussion would then expand to touch on the forms the prophets have ascribed to the angels and to the Creator, entering the concepts of Shi'ur Komah.86 Even one hundred pages would not suffice to explain the concept, even when writing in a most concise form. Therefore, I will leave it for [a more appropriate] place: the book explaining the Sages' homilies that I intend to write [mentioned previously], or the the Book of Prophecy that I have begun writing,87 or another text that I will write to explain these fundamental principles.

To return to this seventh fundamental principle: There are four differences between the prophecy of Moses and that of the other prophets:

- a) God would speak to all the other prophets by means of an intermediary, but He would speak to Moses without an intermediary, as alluded to in the phrase: "Mouth to mouth I speak to him."
- b) All the other prophets would receive visions only when asleep, as reflected in several verses [that mention visions coming]: "in a dream at night," [when] he dreamed," in a dream, in a vision at night." And there are many similar references.

Alternatively, they would receive their visions by day after the prophet fell into a trance. In this state, his senses ceased to function, and his thought became empty, as during sleep. This state is called vision or revelation, as reflected in the verse⁹¹, which describes "the revelations of God."

To Moses, by contrast, prophecy would come during the day, while he was standing between the two *cherubs*, as God promised him:92

מְהֶבּוּיֹּ. וְלֹּא מְנָעוֹ מוֹגַעַ גּוּפָנִי', וְלֹא נְתְעַרֵב לוֹ שׁוֹם חֶסְרוֹן בֵּין רַב לְּמְעָטִיּ. וְנְתְבַּטְלוּ מְמֶבּוּ הַכּּחוֹת הַדְּמְיוֹנְיִים וְהַחוּשִׁיִים בְּהַשְּׁגוֹרְיוֹי, וְנְרְהַלְּ כֹחוֹ הַמְּתְעוֹרֵר וְהַמְשְׁתּוֹקַק' וְנִשְׁאֵר שִׁכֶּלֹ בְּהַשְׁתּוֹקַק' וְנִשְׁאֵר שֵׁכֶּלֹ בְּהַשְׁתּוֹקַק' וְנִשְׁאֵר שֵׁכֶּלֹ בְּקַיִי. שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִם הַשְּׁם־ בְּעָבר יְנָבִיי: שֶׁהוּא מְדַבֵּר עִם הַשְּׁם־ יְתַבֶּרֵךְ בְּלֹא אֶמְצָעִיוֹת" מִן־הַמַּלְאָכִים'.

רְצוֹנִי הָיָה לְּכָאֵר כָּאן זֶה הָעִנְיָן הַנְּפְּלָא" וְלְּפְתֹּחַ הַנְּעוּלֹיבׁ מְּעִבְּיִי הָנִּיְהֹ לְּכָאֵר כָּאן זֶה הָעִנְיָנִי הַנְּיִבּי וְכְלֹּ־הַפְּסוּק" וְזוּלְתוֹ מְּעִּנְיָנוֹ " – לּוֹלֵא שֶׁרָאִיתִי שֶׁאֵלֶּה הָעִנְיָנִים דַּקִּים מְאֹדִי וְנִצְּטְוְתִּ בְּבּוֹת מְאֹד, וְהָיִינּוֹ צְּרִיכִין לְהַצְּעוֹת רַבּוֹת וְהַלְּבָּמוֹת" וְמְשְׁנְּכָאר בַּתְּחָלֶּה מְצִיאוֹת הַפֵּלְּעְכִים וְשִׁנּוּי" מַעֲלוֹתִיהָם מְן הַנְּנְיְנוֹ וְשְׁנִּיְהֹ מְעָלוֹת הָבּוֹרְאוֹ הַבְּנְיְנוֹ הְנְבְּלְבִים וְשְׁנִּוֹי בְּמְתִּיְּה מְעָבְּוֹת שְׁנְכָּל בְּחוֹתְיִהְ, וְיִתְרַחֵב הָעְּנּוֹלְ מְּבְּבְּעִר בַּמְּעְלְּה, וְשֶׁנְּכָאֵר הַנָּנְשְׁ וְכָל־כּחוֹתְיִהְ, וְיִתְרַחֵב הְעְּנּוֹלְ עְבְּלִיתְ הַנְּנְיְנוֹ עְבְּנִינוֹ, וְלֹא יַסְפִּיק בְּעִנְיִן זְה לְבַדּוֹה. וְשֻׁנְּכְרוֹ הַנְּנְיְנוֹ, וְלֹא יַסְפִּיק בְּעִנְיִן זְה לְבַדּוֹה. וְשֻׁנְּכְרוֹ הַנְּכְּלְית הַפְּצִּנְיְוֹ וְהְלְבִים בְּעָנִין זְה לְבַדּוֹת שְׁנְכְלִית הַמְּצִנִיוֹ, וְלֹא יַסְפִּיק בְּעִנְיִן זְה לְבַדּוֹת וְנִבְּנִינוֹ, וְלֹא יַסְפִּיק בְּעִנְיִן זְה לְבַּבּוֹת מִאָּבִיך בְּתַכְלְּית הַפְּצִּנִין וְלִיתְ הַבְּבְּישׁוֹת הְשְׁנִינִוֹ לְנִיתְיְבְּיִית הְעָבְּיִים בְּנִינִוֹ זְה לְבִּיּתְיוֹ לְּתְּבִיךְ שְּבְּבִיךְ שְּבְּיִית הְּבְּבִיר שְׁנִיתוֹ לְּנִיתְיִי לְּחָבְּיִים בְּיִבְיוֹ הְיִבְּיִבְית בְּנִבּיּית הְנִבּיִים בְּיִבְּיִית הְּבְּבִילְית הַבְּבִּילְית הְבִּבּיים וְשְׁבִּית הְיִבְּיִם בְּנִים בְּיִבְיוֹ בִּיִי בְּנִבּיִים בְּבְּיִים בְּנִבּיִים וְשְׁבִּיְיִית הְבְּבִיּים בְּיִבּיים בְּיִבּיבּים וְשְׁבִּיבְיִם בְּבְּיִבְּים בְּנִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּיִבְּיִים בְּעִבְּיִין וְנִבּיְנִיתְיּיִם בְּבִיּיְיִים בְּעִבּיְיִים בְּבִּבּיִים הְעִיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּיִבּים וְיִים בְּבִיּבְים בְּיִים בְּיבּייִים וְישִּבְּים בְּבּנְייִים בְּיבְּיבְיתוּ בְּיבּית בְּבִּיבְיתוּ בְּים בְּיבְים בְּיִים בְּיוֹי בְּיוֹ בְּיבּית בְּבִינְיוֹי בְיוֹי בְּיוֹי בְּיבְיי בְּיוֹיבְיוֹי בְּיבְּיוֹם בְּיבְּיוּים בְּיבְיוּים בְּבְּיבְייִים בְּבּיבְייִים בְּיִיבְּיוּים בְּיבְיוֹים בְּיבְיבְיוּים בְּיבְיבְיוּים בְּבְּיוּים בְּיוּבְייוֹים בְּבְּיוֹם בְּיוֹים בְּיוּבְיוּים ב

וְאֶחֵלר לְבַנָּנַת זֶה הַיְּסוֹד הַשְּׁבִיעִי וְאֹמֵר: שְׁנְּבוּאַת מֹשֶׁהּ רַבְּנוּ, עֶלָּיוֹ הַשְּׁלּוֹם, נְבְדְּלָה מִנְּבוּאַת כָּלֹּ־הַנְּבִיאִים בְּאַרְבָּעָה דְבָרִים: הָרָאשוֹן – כִּי אֵיזֶה נָבִיא שֶׁהָיָה לֹא דִבֶּר־בּוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ אֶלָּא עַלֹּ־יְדֵי אֶמְצְעִי": וּמשֶׁה – בְּלֹּא אָמְצְעִי, כְּמוֹ שְׁנָּאֲמֵר: פָּה אַלֹּ־פָּה אַדַבֵּר־בּוֹ (במדבר יב, ת).

וְהָעְנְיָן הַשֶּׁנִי – כִּי כָל־נָבִיא לֹא תָבֹא לֹוֹ הַנְּבוּאָה אֶלָּא בְּשְׁהוּא יָשׁן, כְּמוֹ שֶׁאָמֵר בַּמְּקוֹמוֹת: "בַּחְלוֹם הַלַּיְלָה", "בַּחְלוֹם מְּעִנְיָן זָה. אוֹ בִיוֹם, אַחַר שְׁתִּפֹּל תַּרְצִּמְה עֵּלְּדִם בְּעִנְיַן שֶׁיִתְבַּטְלוּ מְמֶנּוּ כָלֹּ־הַרְגְּשׁוֹתִיו, וְתִשְּׁאֵר מַחְשַׁבְתּוֹי עֵּלִ־הְאָדָם בְּעִנְיַן שֶׁיִתְבַּטְלוּ מְמֶנּוּ כָלֹּ־הַרְגְּשׁוֹתִיו, וְתִשְּׁאֵר מַחְשַׁבְתּוֹי עֵּלִיו הָבְּעִנִן חֲלוֹם: וְעִנְיָן זָה נִקְרָא: "מַחַזָה" וּ,מַרְאָה", וְעָלָיו נְאָנִין הָהוּא בְּיִרוֹ הַבְּבוּרר בִּיוֹם, וְהוּא עִּלְיוֹ הַבְּבוּרר בִּיוֹם, וְהוּא עוֹמֵד בִין שְׁנִי הַבְּרוּבִים, כְּמוֹ שִׁיִעְדוֹ הַשְּם־יִּהְבָּרֵך: וְגוֹעַרְתִּי נִוֹמִדְ הִיּן שְׁנִי הַבְּרוּבִים, כְּמוֹ שִׁיִעְדוֹ הַשִּׁם־יִהְבָּרֵך: וְגוֹעַרְתִּי

"And I will commune with you there and speak to you." And God said [to Miriam and Aaron, comparing their prophecy with that of Moses]:93 "If one receives prophecy from God, it is in a vision that I make Myself known to him; I speak to him in a dream. This is not true about Moses."

c) When another prophet will receive prophecy, despite the fact that it is through a vision and through the medium of an angel, his powers will become faint, he will collapse, and he will be overcome with great fear as if he were going to die. As Daniel stated when [the angel] Gabriel spoke to him in a vision:94 "No strength remained within me; my appearance was ravaged. I could not retain any strength.... I was in a deep sleep, flat on my face, with my face to the ground." And it says,95 "Because of the vision, it is as if labor pains have come upon me."

This is not true about Moses. God's word would come to him, and he would not be daunted at all. This is alluded to in the verse,% "And God spoke to Moses face to face, as a person would speak to his friend" - i.e., just as a person does not feel trembling when speaking to a friend, so Moses was not at all in dread of the Divine word; it was communicated to him "face to face." This is because of his powerful bond with the active intellect, as we explained.

d) None of the other prophets could receive a vision at will, but only when God desired. There were prophets who would remain several years without receiving a vision. And there are times when a prophet would seek a vision, but it would be days or months before it would come. And at times, it did not come at all.

Similarly, we see that the prophets would prepare themselves by making their hearts joyful and by refining their thoughts, as did Elisha, as it is written: "And now, bring a minstrel for me." Through this he received prophecy. And it is not necessarily true that whenever [prophet] prepared himself he would receive prophecy.

Concerning Moses our teacher, by contrast, [he would prophesy] whenever he desired, as reflected by his statement: "Stand and I will let you know what God commands you." And on the verse, "Tell Aaron your brother: 'Do not enter the holy chamber at all times," our Sages commented: Aaron was enjoined not to enter at all times, but Moses was not so enjoined.

לְּךְ שָׁם וְדַבַּרְתִּי אָתְּךְ מֵעֵלֹ הַכַּפּרָת (שמות כה, כב). וְאָמֵר,
יִתְעֵלֶּה: אִם־יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְיָ בַּמַּרְאָה אַלְּיו אֶתְוַדְּע בַּחֲלוֹם
אַדַכֶּר־בּוֹ... לֹא־כֵן עַבְדִי מֹשֶׁה... פָּה אָלֹ־כֶּה אֲדַבֶּר־בּוֹ (במדבר
יב, ו־ז־ח).

ן הָעִנְיָן הַשְּׁלִּישִׁי – כִּי הַנְּבִיא כְּשֶׁתְבֹא אֵלָיו הַנְּבוּאָה – וְשַלֹּידִי מֵלְאָךְ – יָחֶלְשׁוּ כֹחוֹתִיו וְצַלִּידִי מֵלְאָךְ – יָחֶלְשׁוּ כֹחוֹתִיו וְיַבְּיבִי שְׁהָצִא בְּיחוֹ מְלָאָךְ בְּיבִי שְׁהָצֵא רוּחוֹ מְבֶּבֵּרְ בְּנְינוֹ וְיַבִּישׁ שְׁהַצֵּא רוּחוֹ מְבֶּבֵּרְ בְּיבִי לְמִשְׁתִית וְלֹא עָצֵרְתִּי כֹחַ מְבֹּי לְמַשְׁתִית וְלֹא עָצֵרְתִּי כֹחַ יְלֹא־נִשְׁאַר בִּי כֹּחַ וְהוֹדִי נָהְפַּךְ עָלֵי לְמַשְׁחִית וְלֹא עָצֵרְתִּי כֹחַ כְּלֹא־נִשְׁאַר בִּי כֹּחַ וְהוֹדִי נָהְפַּךְ עָלֵי לְמַשְׁחִית וְלֹא עָצֵרְתִּי כֹחַ כְּלֹא־נִשְׁאַר בִּי כֹחַ וְהוֹדִי נָהְפָּרְ עָלֵי לְבָּהְ עַלֵּי לְבָּבִי אָרְצָה (שֹׁה, כֹחִ שִׁלִּים, עַלִּי מָשְׁת, טוֹ) – וּמשֶׁה, עָלְיִו הַשְּׁלִים, לֹא הָיָה כּן. אֲבָלֹּ יָבוֹא אֵלְיִו הַדְּבּוּר, וְלֹּא יִשְׁיִבּה רְּעָלָה בְּשׁרם פָּנִים, כְּמוֹ שֶׁנָּצְמֵבר: וְדַבֶּר יִיְ אֶלְּבמְה פְּנִים בְּצִּשְׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶלֹּר רֵעֵהוּ (שמות לֹּג, יֹא), כְלּוֹמֵר: עְלָיִה בְּשִׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶלֹּר רֵעֵהוּ (שמות לֹג, יא), כְלּוֹמֵר: עְּלִים חְרָדָה מִדְּבּוּר חְבַרוֹ, כֵּן הָיָה הוּא משְׁה, בְּנִים בְּנְּיִים לְּאָדָם חְרָדָה מְרָדִה מִוּרת וְבַיּבִּרוֹ וְבִּלְילִים לְנִים לְּנָיִה חְרָד מְרְבִּי שְׁהוֹע דְּבָּרִים וְבָּבִּים לְּנְיִים חְרָדָה מְרָד מְן־בְּלְּבוֹר וְחַבְּלּוֹת בְּשָּׁלוֹם: לֹא הָיָה חָרֵד מִן־בְדְּבוֹתוֹ בַּשְּׁלָּרֹי, כְּמוֹ שְׁנְּכִים – וְזָה לְּחִלְּיתוֹ בְּשְּכְלּי, כְּמוֹ שְׁנְכְּיִבּי בְּיִים בְּנְיִנִם – וְנָה לְּיִם בְּיִים בְּנִנִים – וְזָה לְּחֹ חָּבְר מִוּך בְּבְּרוֹתוֹ בַשְּלְים יִבְּיִים בְּנְנִים בְּיִנְים בְּיִבְּיִים בְּתְּיִים וְּיִבְיִים בְּיִים בְּיִּים בְּנְנִים בְּיִנְים בְּיִּבְּי שְׁרִים בְּבְּיִם בְּיִבְּים בְּיִבְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִּבְים בְּיִים בְּיִּוּתוֹי בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבּים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִבְּיִים בְּבְּעִבְּי בְּבְּי בְּיִים בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיִים בְּבְּבוּת בְּיִבְים בְּיִבּים בְּיבִּים בְּעִים בְּיבִים בְּיבּים בְּיִים בְּבּבּים בְּיִים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיִים בְּיוֹם בְּיִים בְּיִים בְּיבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיבְיי בְּיִּבְ

ן הָעִנְיָן הָרְבִיעִי – כִּי כָלֹּ־הַנְּבִיאִים לֹא תָנוּחַ עֲלֵּיהֶם רוּחַ הַנְּבִוּאָה בִּרְצוֹנְם', אֶלָּא בְרְצוֹן הַשְּם־יִתְּבֶּרֵךְּ; שְׁהַרֵי יַצְמֹד" הַנְּבְיא יָמִים אוֹ שָׁנִים – וְלֹּא תָכֹא לֹוֹ הַנְּבוּאָה. וִיבֵּקשׁ מִן־הַבּוֹרֵא הַנְּבִיא יָמִים אוֹ שָׁנִים – וְלֹא תָכֹא לֹוֹ הַנְּבוּאָה. וִיבַּקשׁ מִן־הַבּוֹרֵא שְׁיֹּדִיעַ לֹּוֹ דְּכָר בִּנְבוּאָה וְיַצְמֹד, עֵד שִׁיְנַבָּא' אוֹתוֹ אַחַר יָמִים, אוֹ אַלָּא יוֹדִיעוֹ בְּשׁוּם פָּנִים'. וֹכְבָּר הָיוֹ מֵהֶם כְּתוֹת שְׁהִיּוֹ מְכִינִן עַצְּמָם וּמְזַכְּכִים מַחְשְׁבוֹתָם, כְּמוֹ שִׁעְשְׁה אֵלְישִׁע, כְּמוֹ שְׁבָשְׂה מְּלִייִן עַצְּמָם וּמְזַכְּכִים מַחְשְׁבוֹתָם, כְּמוֹ שִׁעְשְׂה אֵלִּישְׁע, כְּמוֹ שְׁבָשְׁה מְּלִים־ב ג, טוֹ וּבָאָה לֹוֹ הַנְּכְנִים הַקְיִבְנֹן (מֹלְכִים־ב ג, טוֹ) וּבָאָה לֹוֹ הַנְּבִיּנְה עְּיָּיוֹ הַשְּׁלְּהָה מְּהִרְיִת שִׁיִּבְצָּה בְּתֵּת שִׁיְבָנֵן לָּנָהְי. – וּמֹשֶׁה הַבְּנִי תְּלִיוֹ הַשְּלְּיִה מִּיך בָּת שִׁיְרְצָה אוֹמְר: עִמְרוּ וְאָשְׁמְעָה מַה־ רַבֵּנּוּ, עְלָיוֹ הַשְּׁלְּיָה (וִיקרא טוֹ, ב). – אָמְרוּ ' חַכְמִינוּ, וֹכְרוֹנְם יִיבֹּי יָבִאְי (וֹיקרא טוֹ, ב). – אָמְרוּ " חַבְּמִרוּ, וֹבְיּלְנִים (במדבר ט, ח). וְנָאֲמֵר: דַבָּר אֶּיְרִישׁ חִנְּמִוֹן בְּתִּלְיִם עִּבְּי וִילִיך בְּיִבְּי יִבּיל יִבִיל וְנִילְים (וֹיִרְרא טוֹ, ב). – אָמְרוּ " חַבְּמִבּינוּ, וֹכְרִינָם בְּלִבּי יִבֹא", וְאִין משׁה בִּתְבַל יַבֹּל יָבֹא"י.

The eighth fundamental principle is that the Torah is from heaven, that we should believe that the entire Torah that we possess today is the Torah that was given to Moses, and that it is of Godly origin in its entirety. [The Torah as a comprehensive whole] was granted [to Moses] by God. The manner in which it was granted to him we call - by analogy - speech. 100

The only one who knows the nature of this process of communication is Moses, the one to whom it was granted. Nevertheless, metaphorically he can be compared to a scribe taking dictation, writing down all the events that took place, the stories and the mitzvot. For this reason, he is referred to as¹⁰¹ "the scribe."

And thus, there is no difference between the verses: "And the sons of Cham were Kush, Mitzrayim, Put and Canaan," 102 "And his wife's name was Meheitav'el, the daughter of Matred," 103 and "Timna was a concubine," 104 and "I am God your Lord," 105 and "Hear Israel, God is our Lord, God is one." 106 All is from the Almighty; all is His perfect Torah, pure, holy and true.

Menasheh was considered by our Sages as one who denied God, and a non-believer, worse than any others, only because he thought that the Torah possessed a husk and a core, and that the narratives and stories [it contains] are of no value, being Moses' own statements. 107 This is an example of one who says "the Torah is not from heaven."

Our Sages state: 108 "To anyone who says that the entire Torah originated from God, with the exception of a single verse that Moses himself wrote, is applied the verse, 109 'He defamed the word of God.'" May God be blessed and uplifted above those who deny Him.

Instead, every letter in the Torah contains wondrous knowledge, as appreciated by one to whom God has granted understanding. The scope of its wisdom cannot be grasped. "Its measure extends beyond the earth and is wider than the seas." It A person should pray [for such knowledge] as did David, the anointed of the God of Jacob, who pleaded: "Open my eyes and let me behold the wonders of Your Torah."

Similarly, the interpretation of the Torah transmitted by tradition also stems from the Almighty. The manner in which we make a sukkah, lulav, shofar, tzitzit, tefillin and the like is exactly the same as God

וָהַיִּסוֹד הַשְּׁמִינִי

הֵיוֹת הַתּוֹרָה מְן־הַשְּׁמֵיִם, –וְהוּא: שֵׁנַאַמִין, כִּי כַּלֹּד הַתּוֹרָה הַוֹּאֹת הַמְּצוּיָה בְיָדֵינוּ עַתָּה, הִיא הַנְּתוּנָה עַלֹּדיִדִי משָׁה רַבְּנוּ, עַלָּיוֹ הַשָּׁלוֹם – שֶׁהִיא כַלָּה מְפִּי הַגְּבוּרָה'", כְּלוֹמַר: שֶׁהִגִּיעָה אָלַיו כִּלָּה מֵאָת ה׳ יִתְבֶּרֶךְ, בִּעִנָין שֶנְקְרָא עַל־דֶרֶךְ הַשְּׁאָלָה בּי "דְבוּר". וְאֵין יָדוּעַ הָיאַךְ הָגִּיעָה – אֶלָּא הוּא משֶׁה, עָלָיו הַשְּׁלּוֹם, שָׁהָגִיעֵ לֹּוֹ: וְכִי הוּא הָיָה כְּמוֹ סוֹפֵר שֵׁקּוֹרְאִין לוֹ וְהוּא כוֹתֵבֹּ בָּל־מְאוֹרְעוֹת הַיָּמִים, הַפִּפּוּרִים וְהַמִּצְווֹת, וּלְפִיכָךְ נִקְרָא: "מְחוֹקַק״״. וְאֵין הֶפְרַשׁ בֵּין "וּבְנֵי חָם כּוּשׁ וּמְצְרַיִם וּפוּט וּכְנָעַן" (בראשית י, ו): "וְשֵׁם אָשְׁתּוֹ מְהַיִּטֵבְאָל בַּת מֵטְרֵד״ (שם לו, לט): "וְתִמְנַע הַיָתָה פִילֵגֶשׁ" (שם, יב) וּבֵין "אָבֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךּ" (דברים ה, ו), וּ שֶׁמַע יִשְּׁרָאֵל יִי אֱלֹהֵיגוּ יְיָ אֶחָד״ (שם וֹ, ד) -- כִּי הַכֹּל מְפִּי הַגָּבוּרָה, וְהַכֹּל – תּוֹרַת ה׳ תִּמִימָה, סְהוֹרָה וּקְדוֹשְׁה, אָמֶת. וְזֶה שֶׁאוֹמֶר: שֶׁכָּמוֹ אֲלֵה הַפְּסוּקִים וְהַסְּפּוּרִים מֹשֶׁה סְפַּרַם מדַעתוֹ – הָגָה הוא אָצֵל חַכַמִינוּ וּנְבִיאֵינוּ: כּוֹפֵר וּמְגַלֶּה פַנִים יוֹמֶר מְכַּלִּ־הַכּוֹפְרִים ּ, לְפִי שֵׁחַשֵּׁב שֵׁיֵשׁ בַּתּוֹרַה לֵב וּקּלְפַּהֹי, וְשֵׁאֶלֵּה דְבָרֵי הַיָּמִים וְהַסְּפּוּרִים ֹ אֵין תּוֹעֵלֵת בָּהַם, וְשֵׁהַם מֵאַת משֶׁה – וְזֶה עִנְיַן "אֵין תּוֹרָה מְן־הַשָּׁמַיִם״ה. אַמְרוּ חַכַּמִינוּ, זְכְרוֹנַם לְבָרֶכָה': "חוּא הַמַּאֲמִין שֶׁכָּל־הַתּוֹרָה מְפִּי הַגְּבוּרָה חוּץ מְפָּטוּק זַה שֶׁלָּא אַמֶרוֹ הַקָּדוֹשׁ־בָּרוּךְ־הוּא, אֶלָּא משֶה מְפִּי עַצְּמוֹ – וְזָה: ֶבֶּי דְבַר יָיָ בָּזָה״. הַשִּׁם יִתְעַיֶּה וְיִתְבָּרֵהְ' מְמַאַמֵּר הַכּוֹפְרִים. אַלַא כַלּ־דְבוּר וְדְבוּר מְן־הַתּוֹרָה יֵשׁ בָּהֶם חָכְמוֹת ּוּפְּדָאִים לְמִי שֶׁמְבִין אוֹתָם, וִלֹּא־תִשֵּׁג תַּכְלִּית חָכְמָּתָה. אָאַרְכָּה מֶאֶרֶץ מִדָּה וּרְחָבָה מִנִּידיָם״ וְאֵין לָאִישׁ אֶלֶּא "אַרְכָּה מֶאֶרֶץ לְהַלֵּךְ בְּעָקְבוֹת דָּוָד מְשִׁים אֱלֹהֵי יַצַּלְב שֶׁהִתְפַּלֵּל: גַּל־עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְּלָאוֹת מְתוֹרַתִּהְ (תהלים קיט, יח). וּכְמוֹ כֵן פַרוּשׁ הַתּוֹרָה הַמְקַבְּלִּ" – גַּם־בֵּן מְפִּי הַגְּבוּרָה. וְוֵה שֶׁאָנוּ עוֹשִׁים הַיוֹם: מְתַּבְנִית הַסְּכָּה, וְלוּלְב, וְשׁוֹפָר, וְצִיצִית, וּתְפָּיֵּין וְזוּלָתֶם – הוּא בִעַצָמוֹ הַמַּבְנִית אֲשֵׁר אָמַר הַשֵּׁם־יִתְּבָּרְהְ

told Moses, who communicated it to us. He was merely a messenger, carrying out a mission, which he performed faithfully. The verse that reflects this eighth principle is:112 "With this, you shall see that God sent me; it is not of my own initiative."

The ninth principle is that the Torah of Moses will never be nullified. There will never come another Torah aside from this. There will be no additions to this, nor any deletions from it - neither in its text nor in its explanation.¹¹³ And thus, we are commanded,¹¹⁴ "Do not add to it or detract from it." We have already explained what is necessary regarding this fundamental principle in the introduction to this text.¹¹⁵

The tenth fundamental principle is that God knows the deeds of men and has not forsaken them.¹¹⁶ This runs contrary to those who say,¹¹⁷ "God has abandoned the earth." Instead, [the correct approach is reflected] in the verse:¹¹⁸ "Great in counsel, mighty in deed, whose eyes are open on the ways of men." And it is written,¹¹⁹ "And God saw that man had performed great evil in the world," and "the outcry of Sodom and Amorah is great." These all reflect this tenth fundamental principle.

The eleventh fundamental principle is that God grants a generous reward to those who observe the mitzvot of the Torah, and punishes those who transgress its prohibitions. The ultimate reward is the World to Come, and the ultimate punishment is *karet*. We have explained this principle sufficiently [above].

This principle is reflected in [Moses' dialogue with God]: 121 [Moses said:] "Will You bear with their sin? And if not, blot me out of Your book." God replied: "It is the one who sinned against Me [whom I will blot out]." This shows that He knows who serves Him and who sins, and He will grant a generous reward to the one, and punishment to the other.

לְמֹשֶׁה, וְהוּא אָמֶר לְנוּ: וְהוּא הַפֵּגִּיעַ שְׁלִּיחוּת" – נָאֲמֶן בְּשְׁלִיחוּתוֹ. וְהַפַּאֲמֶר הַפּוֹרָה עַלְּדַהַיְסוֹד הַשְּׁמִינִי הַנָּה, הוּא מַה־שָׁנָּאֲמֵר: נִיאֹמֶר משָׁה: בְּזֹאת מִּדְעוּן כִּידִיָּ שְׁלָּחַנִי לַצְשׁוֹת אַת בַּלֹּדְהָפֵּצְשִׁים הָאָלֶּה, כִּי־לֹא מְלְבִי (במדבר טו, כח).

וְהַיְסוֹר הַתְּשִׁיעִי

הַהֶּעְתֵּקֶּת הַאָּת הַכּּוֹרֵת מֹשֶׁה זֹאֹת הֻעְּתֶּקֶת מֵאֵת הַכּּוֹרֵא יִתְּבֶּרָךְ, לֹא מְזּוֹלָתוֹ. וְעָלֶיהָ אֵין לְהוֹסִיף וּמְשֶּבָּה אֵין לְגְרֹעַ, לֹא יִתְּבֶּרָךְ, לֹא מְזּוֹלָתוֹ. וְעָלֶיהָ אֵין לְהוֹסִיף וּמְשֶּבְּה אֵין לְגְרֹעַ, לֹא בַתּוֹרָה שֶׁבְּעַלֹ־פָּה ֹ, שְׁנָאֲמַר: לֹא־תוֹסֵף עַלְיוֹ וְלֹא תִגְרַע מְמְנּוֹ (דברים יג, א). וּכְבָר בָּאַרְנוּ מַה־שֶׁצְּרִיךְ לָּבָרִי בִּיסוֹד זֵה בִּפְתִיחַת זֵה הַתִּבּוֹר.

וְהַיְסוֹד הָעֲשִּׂירִי

כִּי הוֹא יִתְעַכֶּה יוֹדֵעַ מַעֲקֹיהֶם שֶׁלֹּ בְּגֵי אָדָם וְאֵינוֹ מֵעְלִּים עִינוֹ מֵהֶם. לֹא כְדַעַת מִי שֶׁאָמֵר: "עָזַב יִיָ אֶת־הָאָרֶץ"", אֶנְּא כְמוֹ שֶׁנָּאֶמֵר: "נְּדֹל הָעַנָּה וְרֵב הָעֲלֹילְיָה אֲשֶׁר־עִינֶיךְ פְּקְחוֹת עַלֹּ־בְּלִּ־דַּרְבֵי בְּגִי אָדָם', וְאָמַר: "וַיִּרְא יִיָ כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם בַּאָרָץ"', וְגָאָמֵר: "זַעֲקַת סְלֹם וַעֲמֹרָה כִּי־רָבָּה"" – זָהוּ מוֹרָה עַל הַיְסוֹד הָעֲשִׂירִי הַזָּה.

וְהַיְסוֹר הָאַחֵר עְשָּׂר

כִּי הוּא יִתְעַלֶּה נוֹתֵן שְּׁכָר לְּמִי שֶׁעוֹשֶׁה מְצְוֹת הַתּוֹרָה, וְיַצְנִישׁ לְּמִי שֶׁעוֹבֵר עַלֹּ־אַוְהָרוֹתֶיהָ, וְכִי הַשְּּכְר הַיוֹתֵר נְּדוֹלֹ – הָעוֹלָם – הַבָּא, וְהָעֹשֶׁ הַיוֹתֵר חָוָק – הַכְּרֵת. וֹכְבָר אָמַרְנוּ בְּזָה הָעָנְיָן מַה־שֶׁיַסְפִּיק". וְהַמְּקְרָא הַמּוֹרָה עַלֹּ הַיְסוֹד הַנָּה – מַה־שֶׁנָּאֲמַר: וְעֵהָה אִם־תִּשְׂא חַפְאתָם, וְאִם־אַיִן – הְסוֹנִי נָא מְסִפְּרְךְּ (שמות לֹב, לֹב). וְהַשִׁיב לֹּוֹ הַשֵּׁם־־יִתְבָּרֵךְ, מִי אַשֶׁר חָטָא־לְי אֶמְחָנוּ מְסִפְרִי (שם) – וְאָיָה: שִׁיוֹדַעַ הָעוֹבֵר וְהַחוֹמֵאנּ, לַתַּת שַׂכַר – לַזָּה, וְעֹנִשׁ – לַזָּה. The twelfth principle is the era of the *Mashiach*¹²² - i.e., to believe earnestly that the *Mashiach* will come, and not to say that the time for his coming has passed. Instead, if he tarries, wait for him.¹²³

One should not attempt to interpret the verses of Scripture in an attempt to calculate the time of his coming. Indeed, our Sages said, 124 "May the spirit of those who calculate the time [of the Redemption] expire." Instead, one should have faith in his greatness and his love, and pray for his coming, as has been prophesied by all the prophets from Moses until Malachi.

A person who does not believe in the Mashiach or who belittles these matters denies the Torah, which promises that he will come - in the passages of Bil'am and in the reading Attem Nitzavim. 125

Included in this fundamental principle is the concept that there is no king in Israel except one who has descended from David and Solomon. Whoever disputes this family's right denies God and the words of His prophets.

The thirteenth fundamental principle is the resurrection of the dead, which we have already explained.

When a person believes in all these fundamental principles and has earnest faith in them, he accepts upon himself his Jewish identity. We are obligated to love him, have mercy upon him, and to conduct ourselves in relation to him in all the paths of love and brotherhood commanded by God.¹²⁷ Even if he transgresses several sins because of his desires or because of the overpowering influence of his evil inclination, he still retains a portion in the World to Come. He is considered to be one of the sinners of Israel, and he will be punished according to the severity of his transgressions, [but his share in the World to Come is not forfeited].

When, by contrast, a person will dispute one of these fundamental principles, he steps beyond the circle [of our people], and denies the essence [of our faith]. He is called a heretic, an apostate and one who uproots the saplings [of our belief]. We are obligated to hate such a person, to destroy him; concerning him is applied the verse, 128 "Behold: those who hate You, O God, will I hate."

I have elaborated extensively, going beyond the scope of this text. I did this because I saw that this would bring great benefit, [and strengthen many people's] faith. For I have collected many beneficial concepts that were scattered throughout many great works. Take pleasure in [my words]. Contemplate them thoroughly. If your mind tries to deceive you by telling you that you have understood the matter after a single reading - or even after ten readings - God knows that you have been deceived.

Do not read this text hurriedly. I did not write it casually, but instead did so after much contemplation and reserved thought, concentrating on [differentiating between] correct principles and incorrect ones, with the intent of reaching a conclusion concerning what our beliefs are, and clarifying the supports for each particular matter. I have asked God to guide me in the path of truth.

וְהַיְסוֹד הַשְּׁנִים עְשָּׁר ז – וָהוּא: לָהַאָּמִין וּלְאָמֶּת

יְמוֹת הַמְּשִׁיתַ – וְהוּא: לְּהַצֵּמִין וּלְצַמְת ֹ שֶׁיָבֹא, וְלֹא יַחְשֹׁב שְׁיִתְאֶחָר הּ. "אִם־יִתְמַהְמֵה – חַבָּה־לֹוֹ". וְלֹא יָשִׁים לֹּוֹ זְמָן ', וְלֹא יַשְׂיִם הֹּוֹ סְבָרוֹת בַּמְקְרָאוֹת " לְּהוֹצִיא זְמֵן בִּיאָתוֹ. וְהַחֲבָמִים יְּעֲשֶׂה־לֹּוֹ סְבָרוֹת בַּמְקְרָאוֹת " לְהוֹצִיא זְמֵן בִּיאָתוֹ. וְהַחֲבָמִים אֹמְרִים: "תִּפֵּח רוּחָן שְׁלֹ מְחַשְּׁבֵי קִצִּין". וְשֶׁיַצְמִין בּוֹ, שִׁיִּהְנָה לֹּוֹ יִתְרוֹן, וּמַצְּלָּה, וְכְבוֹד עַלֹּ־כְּלְּהַהְּלָּרִים שְׁהִיּוֹ מֵעוֹלְם: וּלְּגַדְּלֹּוֹ יִתְרוֹן, וּמַצְּלָה, וְכְבוֹד עַלֹּ־כְּלְּהַהְּפָּי מַה־שִׁנְבְּאוֹ עַלָּיוֹ כָּלְּ־הַנְּבִיּאִים מְּשְׁרִילוֹ, כְּפִי מַה־שְׁנִבְּאוֹ עַלָּיוֹ כָּלְּרָי,אִים בּוֹי, בְּפַרוּשׁ מִבְּלְוֹת שְׁלְּחָה שִׁיְצְדָה בוֹ" בְּפַרוּשׁ בְּבְּרִים שְׁיִבְיה בוֹ" בְּפַרוּשׁ בּוֹ, אוֹ נִתְמֵצֵט אָצְלֹּוֹ מֵצְלָתוֹי – בְּפַר בַּתוֹרָה שִׁיצְדָה בוֹ" בְּפֵרוּשׁ בְּבְּרִשׁת "בִּלְעָם" וְבְּלְשַׁת "צַמָּם נִצְּבִים". וּמְלָּבְי יְסוֹד זָהִים שְׁלָּבר לְיִם לְּלָבר וְכְלַבְּי הְנִיּבְי וְמְלָבְי וְבִּלְשָׁת "בְּלְבָּת וְנְלְבְי לְנִים הְלִּבְר וְכִלְים הֹּאֹלָת עַלְּ בְּלְשִׁת הְלְּבָר וְבִּלְישׁת בְּבְּר בִּשְׁם־וֹתְבָּבְר וּבְּלְבִר וְבִילְי, וְבִילִי הִישְׁרָאוֹל עַלְּ בְּלְבְית וְבְּלְבְי הְבִּיבְר הִיּבְים הְבִּים הַוֹּלְם עַלְּ הַמְשְׁכְחָה הַוֹּאת – בְּפַר בַּשִּם־וֹתְבָּבְר וּבְּיִבְיר וְבִילְר. וְבִילְים בְּי בִּשְׁם־וֹתְבָּבְ בִּי בְּיִבְיר וְבִילִיך וְבִילְים בְּיֹים הַיֹּאוֹים בְּיֹים בְּיִבְיי וְבִילְים וְהֹי בּוֹאת – בְּפַר בַּשִּם־וֹתְבָּבְר וּבְיִבְיר וְבִילְירִי וְבִיּיִים בְּיֹי בְּיִים בְּיֹי בְּיִבְיר בִישְׁר בְּיִבְים הִיוֹב בְּיִים בְּיִבּי וְבִּבְּים בְּיִבּים בְּיִבְים בְּיִבּים בּיּבְּבְית וְבִּיבְיי וְבִילִיים בּיוֹי בְּיִבּיוֹים בּיוֹב בְּיוֹבְים בְּיבּים בְיוֹי בְּיִבְיוֹים בּיוֹי בְּיִבְים בְּיִים בְּישְׁבּים בְּיִים בְּיִבְים בְּיִים בְּיִבְיים בְּיִים בְּבִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְיים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִם בְּיִבְים בְּיִבְים בְּיִבְים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִים בְּים בְּיִבְּים בְּיִים בְּים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּ

תְּחִיֵּת הַמֵּתִים – וּכְבָר בָּאַרְנוּהָ'. וְכַאֲשֶׁר יַאֲמִין הָאָדָם אָיֶּה הַיְסוֹדוֹת כְּיָּם, וְנִתְבֶּרְרָה אֱמוּנְתוֹ בָהָם – הוּא נִכְנָס בִּכְלֵּל יִשְׁרָאֵל, וּמִצְּוָה לְּאָהֲבוֹ וּלְרַחֵם עָלָיו וְלֹּנְהֹג עְמוֹ בְּכָל־מֵה־שֶׁצְּנָה הַשְּׁבוֹּ תִּמְבְרוֹת בְּבַּרְוֹת בְּמַבְּרוֹ מְן־הָאַהַּנָה וְהָאַחַוָה. נַאֲפְלּוּ עָשָׂה מֵה־שֻׁיְכוֹל מִן־הָעֲבֶרוֹת מַחֲמֵת הַתַּאֲנָה וְהִתְגַבְּרוֹת הַשֶּּבַע הַגְּרוּע" – הוּא נָעֲנָשׁ בְּפִי חֲטָאָיו, אֲבָל נָשׁ־לּוֹ חֵלֶּק לְּעוֹלְם־הַבְּא, וְהוּא הוֹא נֶעֲנָשׁ בְּפִי חֲטָאָיו, אֲבָל נָשׁ־לּוֹ חֵלֶּק לְעוֹלְם־הַבְּא, וְהוּא מְפוֹישְׁנִי יִשְּׁרָאֵל. וּכְשָׁנְחְלַלְּקֵל לְּאָדָם יְסוֹד מְאַלֶּה הַיְּסוֹדוֹת – מְבִּיּיְעוֹת", וּמְצְנָה לְּשְּבָּרוֹ, וְנְקְרָא: "מִין" וְהֶאָפִיקוֹרוֹס" הְתַּוֹצִץ בַּנְּטִיעוֹת", וּמְצְנָה לְשָׁנְאוֹ וּלְאַבְּדוֹ, וְעָלָיו נָאֲמֵר: הַלֹּאר מְשִּׁנְא (תַהֹלִים קלֹט, כא).

ְרָהָנָה הָאָָרַכְתִּי ֹ בִּדְבָרִים הַרְבָּה וְיָצָאתִי מֵצִּנְיֵן חִבּוּרִי"; אֲבָלֹ אֲנִי שָׁשִׁיתִי זֶה – לְּפִי שֶׁרָאִיתִי בוֹ תּוֹעֶלֶּת בָּאָמוּנָה, לְפִי שֶׁאָסַפְּתִּי לְּךְ בּוֹ דְּבָרִים מוֹעִילִים מְפָּנְרִים מְפְּפָרִים גְּדוֹלִים'. לֶבֶן דַּע אוֹתָם וְהַצְּלֵּת בָּהֶם וַחֲוֹר עֲלֵיהֶם פְּעָמִים רֵבּוֹת וְהִתְּבּוֹנֵן בָּהֶם הִתְבּוֹנְנוּת יָפָה. וְאָם הִשִּׁיִאֲדְּי לְּבְּדְ וְתַחְשֹׁב שֶׁהִגִּיעוּ לְּךְּ" עִנְיָנִיו מִפַּעֵם אַחַת, אוֹ מֵעֲשָּׂרָה – הָרֵי הַשִּׁם־יִתְבָּרֵךְ יוֹדֵעַ שֶׁהִשִּׁיִאַךְּ עַלִּ־שְׁקָר. וְלָבֵן לֹא תְמַהֶּר בְּקַרִיאַתוֹ, כִּי אֲנִי לֹא חָבַּרְתִּיו כְּפִי מַה־שֹׁנִוֹדַמֵּן־יִּיי,

לבאבין מנוו וקמקריכני ַ עלת זעלת Ĺ%; ÁĽK,Ů. מַה־שָׁהוּא וְהָתְּבּוֹנְנֵוּת. וְאַחֵר Züd.dt. אַקפּיוֹת וְוּלְתִי־אֲקְפִּיוֹת *, וְדַּצְתִּי בְּטְעָנוֹת וּרְאָיוֹת XXX לְאַתַר עִיוּן ומבאמי ראָנה

וֹאָחֵוֹר לְעִנְין הַפֶּרֶל